



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Hvgoni Abbati sancti Dionysij, ejúsque fratribus tam praesentibus, quàm futuris, regularem vitam professis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ne, aut venditione, seu quolibet alio alienationis titulo in aliam Ecclesiam vel religiosa loca transtulerit, Ecclesiis illis vel locis religiosis ultra annum & diem eas sine assensu vestro non liceat retinere; sed juxta consuetudinem Gallicanarum Ecclesiarum talibus personis precio seu dono concedant, quæ vobis & monasterio vestro jura vestra cum integritate persolvant. Decernimus ergo &c. salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Rainaldi Domini Papæ Notarij, Cancellarij vicem agentis, II. Idus Maij, Indictione prima, incarnationis Dominicæ Anno M C XC VIII. Pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno primo.

*H V G O N I A B B A T I
sancti Dionysij, ejusque fratribus tam
presentibus, quam futuris, regularem
vitam professis in perpetuum.*

*Epist. 174.
Quod eorum
jura privilegia-
que confirmet.*

Effectum justa postulantibus indulgere & vigor æquitatis & ordo potest rationis; præsertim quando potentium voluntates & pietas adjuvat, & veritas non relinquit. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatum monasterium sancti Dionysij, quod specialiter beati Petri juris existit, in quo divino estis obsequio mancipati, ad exemplar felicitis recordationis Zachariæ, Stephani, Leonis, Alexandri, Paschalis, Calixti, Innocentij, Eugenij, & Lucij, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, sub beati Petri & nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. In primis siquidem statuente ut ordo monasticus, qui secundum Deum & beati Benedicti regulam &c. usque ad verbum observetur. Præterea quascunque possessiones, quæcunque bona &c. usque ad verbum permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus pertinentiis suis, donationem præbendarum in Ecclesia sancti Pauli. In episcopatu Parisien. Ecclesiam sancti Leodegarij, Ecclesiam sancti Martini in strata, cellam beatæ Mariæ prope Corbolium, super fluvium Effonæ sitam, cum appendiciis suis, Eccle. de Trembleiaco, monasterium beatæ Mariæ de Argentolio, quod situm est

super fluvium Sequanam, cum pertinentiis suis. In archiepiscopatu Rothomagen. Ecclesiam S. Petri de Calvomonte cum tribus capellis sibi adjacentibus, scilicet S. Mariæ, sancti Iohannis, & capella de Calloël. Ecclesias de Cergiaco, quæ nec synodum nec circatum persolvunt. Ecclesiam de Busiaco, Ecclesiam de Sagiaco, Ecclesiam de Cormeliis, Ecclesiam de Caiz, Ecclesiam de Monte Gerulsi, Ecclesiam de Ablegiis, Ecclesiam de sancto Claro, Ecclesiam de Monte Genvoldi. In Normania verò Ecclesiam de Mo. Renniaco, Ecclesiam de Liliaco, Ecclesiam de Floriaco, Ecclesiam de Bernevalle, Ecclesiam de sancto Martino, Ecclesiam de Fregellis. In episcopatu Carnoten. Ecclesiam de Trapis. Concessionem etiam patronatus Ecclesiæ beatæ Mariæ de Medonta cum omnibus possessionibus & appendiciis suis à carissimo in Christo filio nostro Philippo illustri Rege Francorum vobis providè factam, ita quòd decedentibus Canonicis ejusdem Ecclesiæ, loco eorum vestri monachi ordinentur, per quos gratius in eadem Ecclesia Deo servitium assidue impendatur. In episcopatu Aurelianen. Ecclesiam de Toriaco, Campum manerij, villare Vendrous, villam Mevi, Fiens, Luins. Ad hæc, compositionem illam quam bonæ memoriæ Henr. quondam Sylvanecten. Episcopus super diversis querelis quæ inter vos & nobilem virum Wiliel. de Melloto, tam in talliis, quàm in corveis, & terris censualibus, & quibusdam aliis vertebantur, statuit observandam. Concessionem vobis & per vos monasterio vestro factam à bonæ memoriæ Guidone quondam Senonen. Archiepiscopo & ejus antecessoribus de Ecclesiis de Bella, de sancto Lupo, de Iosanvilla, de Ver. de Firiaco, de Grandipute, de sancto Audoëno. Præsentationem etiam Presbyterorum in eisdem Ecclesiis. Concessionem similiter vobis factam à bonæ memoriæ Rog. quondam Cameracen. Episcopo & ejus antecessoribus Gualchero, Odone, Nicolao, de Ecclesia de Forest, Altari de Solemio, Altari de Vernuilo, cum decimis & omnibus appendiciis eorum. Portionem cujusdam decimæ de Rw. Item compositionem quam jamdictus Sylvanecten. Episcopus super controversia quæ inter vos & Albertum de Monte-Omorio de quadam viatura

viatura & quibusdam pravis consuetudinibus vertebatur, statuit observandam. Concessionem quoque cœnobio vestro factam à venerabili fratre nostro Philippo Belvacen. Episcopo, tam de personatu, quam de præsentatione in Ecclesiis sacerdotum, videlicet Ecclesiam sancti Martini de Colle, Ecclesiam de Asneriis, Ecclesiam de Villiaco, Ecclesiam de Ciris, Ecclesiam de Croi, Ecclesiam de Morentiaco, Ecclesiam de Masliers, Ecclesiam de Nofaico, Ecclesiam de Murno, & Ecclesiam de Buxorra in pago Meten. cellam novam cum omnibus appendiciis suis, videlicet Hulsper, Asminge, Emelingas, Ecclesiam de Fulcrepa, salinas, ac parellas salinarum apud Massaltien. In episcopatu Laudunen. Altare de Cadurfa, Altare de sancto Gaberto, Altare de Pirolis, Altare de Seiriaco, cum capella sancti Dionysij quæ est apud Ribomontem. In Iusavalle, Altare de Sorbeis, Altare de Altrepia, Altare de Rosbes, Altare de Rocheiis, Altare de Serenis fontibus. Ex dono illustri memorie Ludovici quondam Regis Francorum, quicquid in villa de Trapis habebat, præter annualem hospitationem, quando ibidem jacuerit, & talliam, quam apud Gergiacum in Wleasin. & apud Cormelias vobis donavit. Ex dono bonæ memorie Gaufredi Carnoten. Episcopi, Altaria de Monarvilla & de Tubrido. Ex dono Alvisij bonæ memorie quondam Atrebaten. Episcopi, Altare de Anechin. Ex dono illustri memorie Eduardi scilicet & Will. quondam Regum Angliæ, Deherstiam super fluvium Sabrinæ sitam, Tantoniam, Molam, cum appendiciis suis. Ad hæc, Comitatum Wleassini, qui juris beati Dionysij est, quem illustri memorie Ludovicus quondam Rex Francorum per Sugerium quondam Abbatem sancti Dionysij in beneficium & feudum suscepisse cognoscitur, quoniam is possidet cujus nomine possidetur, tibi tuisque successoribus confirmamus. Vicariam quoque & omnimodam justitiam ac plenariam libertatem juxta villam sancti Dionysij, sicut subscriptis terminis destinguitur, à fluvio videlicet Sequanæ, à molendino quod vulgò appellatur Bajart, usque ad supremum caput villæ quæ vocatur Albervillare, quam præfatus Rex juris esse beati Dionysij recognoscens, eidem monasterio restituit, vobis nihilominus confirmamus.

Præterea omnimodam potestatem, omnemque justitiam, & universas consuetudines nundinarum jamdicti ipsius Regis liberalitate vobis concessas, ut perpetuis eas quietè obtineatis temporibus, confirmationis nostræ munimine roboramus. Ad hæc, refutationem pravæ consuetudinis quam Burcardus de Monte-Morentiaco in vineis vestri monasterij in Diogilo villa sitis habebat, & rotagici terræ suæ. Similiter compositionem initam inter monasterium vestrum & Ecclesiam sancti Exuperij Corbolien. in præsentia bonæ memorie Iohannis quondam Carnoten. Episcopi super integritate præbendæ ejusdem Ecclesiæ. Ad exemplar insuper felicis memorie Innocentij & Anastasij Roman. Pontificum prædecessorum nostrorum, compositionem super controversia, quæ quondam inter monasterium vestrum & monasterium sancti Michaëlis vertebatur, sicut in eorundem Romanorum Pontificum * plenariè continetur, auctoritate apostolica confirmamus. Has siquidem compositiones omnes, seu refutationes, sicut absque pravitate factæ sunt, receptæ, & in scriptis authenticis continentur, & etiam hætenus sunt servatæ, apostolico munimine roboramus. Sanè novalium vestrorum &c. Liceat quoque vobis Clericos &c. Prohibemus insuper &c. Discedentem verò &c. Auctoritate quoque apostolica prohibemus, ne aliquis Abbas monasterij ipsius terras, redditus ad ipsum spectantes, parentibus suis aut aliis, domos, vel etiam ea quæ de caducis proveniunt, aut ministeria domus, nisi illa tantum quæ sunt servientium Clericorum, dare præsumat, nec pecuniam ultra centum libras sine assensu totius Capituli vel majoris & sanioris partis mutuo suscipere audeat. Nulli quoque monachorum quicquam sine consensu Abbatis ab aliquo mutuo recipere liceat. Is autem qui ministerium domus habuerit, ultra centum solidos mutuo non accipiat, præter Abbatis consensum. Statuimus etiam ut Abbas sigillum proprium habeat, sicut est de consuetudine hætenus observatum. In parochialibus autem Ecclesiis quas habetis, liceat vobis sacerdotes eligere, & diocesano Episcopo præsentare; quibus, si idonei fuerint, Episcopus animarum curam committat, ut ei de spiritualibus, vobis autem de tempora-

* f. privilegis

libus debeant respondere. Iustitias etiam aut officialium, quæ bonæ memoriæ W. quondam Abbas ejusdem monasterij ad manus suas ab omnibus in burgo sancti Dionysij commorantibus legitime revocavit, de cetero aliis assignari, regulares etiam consuetudines à predecessoribus vestris & à vobis hæcenus observatas aliqua levitate mutari, nisi de tua sive tuorum fuerit providentia successorum cum consensu Capituli vel majoris & sanioris partis, auctoritate apostolica prohibemus. Novas præterea & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, vel aliis Ecclesiarum Prælatibus omnino vobis fieri prohibemus. Chrisma verò, oleum sanctum, consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, seu monachorum, qui ad sacros ordines fuerint promovendi, à quocunque malueritis suscipiatis Episcopo; siquidem catholicus fuerit, & gratiam apostolicæ sedis habuerit, & ea vobis gratis & absque aliqua pravitate voluerit exhibere. Inhibemus insuper ut infra fines parochialium Ecclesiarum vestrarum nullus sine diocesani Episcopi & vestro assensu capellam vel oratorium ædificare præsumat. salvis privilegiis Romanæ Ecclesiæ. Missas sanè publicas celebrari, aut stationes in eodem monasterio, præter Abbatis voluntatem, fieri prohibemus. Sed nec interdiceret, nec excommunicare, nec ad synodum vocare vel Abbatem, vel ipsius loci monachos, Episcopis aut Episcoporum ministris permittimus facultatem. Apostolica etiam auctoritate vobis duximus indulgendum, ut non nisi Legato à latere Romani Pontificis destinato, legationis obtentu teneamini respondere. Porro tam tibi quàm tuis successoribus licentiam indulgemus, in gravioribus negotiis sedem apostolicam appellare, nec appellantes ante negotij finem læsio ulla contingat, quatenus auctore Deo in sanctæ religionis studiis quieti ac seduli permanere possitis. Cum autem generale interdictum terræ fuerit &c. Sepulturam verò &c. Libertates insuper, dignitates &cet. Obeunte verò &c. usque ad verbum eligendum. Electus autem, vel à Romano Pontifice, vel à quo maluerit catholico Episcopo munus benedictionis accipiat. Decernimus ergo &c. salva

sedis apostolicæ auctoritate, & in prædictis Ecclesiis dioecesanorum Episcoporum canonica iustitia. Si qua igitur &c. Datum ut supra &c. II. Idus Maij.

ABBATI ET CONVENTUI
S. Dionysij.

EX parte vestra fuit in audientia nostra propositum quòd quidam Clerici, quorum vita & conversatio ignoratur, Ecclesias, præbendas, & beneficia nondum vacantia sibi contra decretum Lateranen. Concilij conferri volentes, vestrum monasterium intendunt multipliciter aggravare. Nos igitur volentes eidem cœnobio vestro super his paterna in posterum sollicitudine providere, auctoritate vobis præsentium indulgemus, ut salva sedis apostolicæ auctoritate, à talium impetitione maneat penitus absoluti. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

ABBATI ET CONVENTUI
Cisterciensium.

DVM non solum quid in Summo Pontifice, verum etiam in quolibet Episcopo requiratur, advertimus, & gravitatem officij pastoralis & præteriti temporis attendimus libertatem, & ferè prorsus in insufficientia nostra deficimus, & in eo solo, cujus vices in terris gerimus, confidentes, de nostris meritis non speramus. Quamvis enim variis simus negotiis occupati, utpote quibus omnium Ecclesiarum sollicitudo semper incumbit, aliquando tamen in nos ipsos nostræ considerationis aciem reflectentes, dum priorem statum præfenti conferimus, & utrumque ad alterum rationis lance pensamus, servos servorum (prout in compendio salutationis literarum nostrarum apponitur) nos esse agnoscimus; qui non solum de nobis, sed de omnibus omnino fidelibus tenemur Deo redderentur. Cumque suscepti regiminis onus, quod est debilibus nostris humeris importabile, cogitamus, illud propheticum posse nobis credimus coaptari: *Veni in altitudinem maris, & rēpestas demersit me.* Et utinā illud nobis coaptari non valeat: *Exaltatus autē humiliatus sum, & confusus;* ne forte simus ex illis, de quibus inquit scriptura: *Dejecisti eos dum allavarentur.* Quem enim sanæ mentis & intelligentiæ plenæ non terreat verbum illud Apostoli ad Timoth. in sua loquētis

Epist. 175.
Ne Beneficia
nondum vacan-
tia, vel petantur,
vel etiam con-
ferantur.

Epist. 176.
Ut prolegra-
vissimis om-
nium Ecclesia-
rum negotiis
occupato Deū
oret.